

Exorcismes antidivorci

La història. Columbia, USA, ara. Clyde, entrenador de bàsquet, s'ha divorciat de Stephanie, les seves dues filles Hannah i Emily passen un cap de setmana amb ell, Emily se sent atreta per una misteriosa capsa de fusta, que, en obrir-la, posarà en marxa un horripilant procés de possessió demoníaca.

La pel·lícula. Sovint donem per fet que el director és l'artífex de la pel·lícula. Oblidem que hi ha un personatge més important: el productor. Ell és qui aixeca un projecte, busca els diners, el director i l'equip tècnic, els actors, i ho controla tot des de l'ombra. El cinema, sobretot el de Hollywood, ho és gràcies al productor. A *The possession* el productor és Sam Raimi (*Posession infernal*, *Darkman*, *Xena* i la nissaga Spiderman, per fer-ne cinc cèntims), un paio xalat per les pel·lis de gènere *pulp*. A partir de la suada fórmula "història basada en fets reals" (¿i quina no ho és, més o menys?), el jueu ianqui Raimi i el director danès Ole Bornedal (1959) ens submergeixen en la tèrbola dimensió del terror sobrenatural, secció dimònica escuats i possessius, que estan pidolant a crits una sessió d'exorcisme com Jahvè mana. La novetat de la proposta radica en el cridàner ritual jueu per fer fora del cos de la víctima, l'hoste infernal: un *dybbuk*, diable especialitzat en possessionar-ne, pedòfil

ell, de cossos infantils, tendres, innocents. Però amb l'excusa del terror atmosfèric, ancestral, mític, religiós per tant, la pel·li ens cola un discurs a favor de la Família Unida, del Matrimoni, tot condemnant, de manera subliminal, el desgavell del divorci, pare de tots els mals, que el fills, les filles en aquest cas, pateixen de grat per força. Amb tanta solvència fotogràfica com escassa originalitat visual, *The possession* mai no explica l'Origen del Mal, que apun-

The possession (El origen del mal)

Director: Ole Bornedal.
Intèrprets: Jeffrey Deab Morgan, Kyra Sedgwick.
EUA, 2011. 92'. JC
Alpicat, Lauren Lleida.

ta el subtítol, entre parèntesi, del film. Algun dia hauríem de parlar de l'estafa publicitària. Tal qual el Rajoy i les seves promeses electorals.

La imatge. Emily escodrintant la seva gola amb l'alot: un parell de dits emergint de la faringe!

La frase. "No m'agraden els hospitals, la gent s'hi mor' etziba el jove rabí. ¿La diatriba sona excessiva? Algú ha dit que són les boxes de l'Infern burocràtic. Salut!"

La recomanació. Qui enyori aquells exorcismes dels anys 70.